

Altså, jeg fatter simpelt hen ikke, at man ikke fra alle Folketingets partiers side er interesserede i at være behjælpelig med at få *afviste* asylansøgere hjem. Det er jo det, der er meningen. Når de først har været igennem instanserne, når de er afvist, jamen så skal de da hjem.

Det kan udvides til andre, og det ved hr. Arbo-Bæhr jo også godt, hvis det viser sig at være en god foranstaltning, hvad vi tror det vil være, for vi tror faktisk, at der er temmelig mange, som vil tage imod det her tilbud – og det er jo godt – stadig væk ud fra frivillighedens princip.

Jeg forstår slet ikke, når de er afvist, at man så ikke fra alle Folketingets partiers side siger: Jamen fint, vi gør, hvad vi kan for at få dem tilbage igen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er jeg ikke normalt ordfører på området, så jeg kan ikke sådan gå ind i detaljerne, men jeg er ret overbevist om, at fru Pia Kjærsgaard har et hjerte, og når man følger debatten, er der et spørgsmål, der i hvert fald for mig trænger sig på, og det er: Når man nu ved, at der er krig i Irak, når man nu ved, at der er hundredtusindvis af fordrevne og folk, der bliver lemlæstet og dræbt hver eneste dag, og at FN fraråder at sende folk retur, hvad er så grunden til, at man partout skal lave en lov, som kun får funktion, hvis man tvinger folk tilbage til et sted, hvor deres liv er i fare? Det spørgsmål synes jeg godt jeg vil have et svar på – fra hjertet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu synes jeg jo endnu en gang, at folketingspolitikere og mennesker i al almindelighed bliver delt op i de onde og de gode. Altså, de, der er gode, er dem, der stemmer imod det her forslag, og de, der er onde, er dem, der stemmer for. Sådan har det været igennem hele udlændingedebatten. Jeg har fulgt den i så mange år, og jeg ved bare, at det ender på den måde.

Men der er jo altså ikke tale om tvang i det her forslag, vi tvinger ikke nogen hjem overhovedet. Det er frivilligt. Der er ikke tale om tvang. Så det er forkert, vil jeg sige til hr. Ole Sohn.

Og så må jeg sige, at det altså er det danske Folketing, der bestemmer; det er ikke FN eller UNHCR eller andre, det er danske folketingspolitikere, og det skal vi nok stå til ansvar for over for vores vælgere.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning. Derefter håber jeg, vi vender tilbage til den normale talerrække.

Kl. 12.50

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Her på Tingets sidste dag vil jeg gerne beklage, at jeg kom til at bruge ordet tvang, for det er der naturligvis ikke tale om. Der er vel snarere tale om det, man kan kalde et siciliansk tilbud, for alternativet er, at man bliver siddende tilbage i asylcentrene. Det er jo sådan set det, der er alternativet.

Men jeg vil godt prøve et tankeeksperiment. Hvis man nu forestillede sig, at vi folketingsmedlemmer skulle gå op og ned af hinanden i 6 år – det ville jeg mene ville være tortur.

Første næstformand (Svend Auken):

Giver det anledning til en kort bemærkning fra fru Pia Kjærsgaard? Det gør det. Og så får hr. Ammitzbøll som ordfører også mulighed for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Arh, altså det kommer vel an på ... ikke?

Der er blevet stillet så mange spørgsmål til mig, at jeg dårlig kan nå at svare på dem alle sammen på en gang.

Jeg forstår ikke tankegangen bag det her fra de mennesker, der stemmer imod, for det er jo i princippet sådan, at vi altså efterlader rigtig, rigtig mange irakere tilbage i Irak, og i princippet, i teorien skulle de jo faktisk alle sammen have adgang til Danmark, hvis man følger den argumentation, som andre ordførere kommer med.

Det er jo ikke rimeligt, at man siger: Der er altså mennesker, der kan bo i Irak; der er steder i Irak, som er sikre, og som de kan vende tilbage til. Det er ikke rimeligt, at man gør det i forhold til de irakere, som ikke har haft mulighed for at prøve lykken i et andet land og altså er blevet afvist. Og jeg synes stadig væk, at det er meget, meget væsentligt, at vi holder fast i, det er *afviste* asylsøgere, som har været igennem alle de instanser, som Folketinget har vedtaget at de skal.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ammitzbøll for en afsluttende kort bemærkning, og så går vi over til ordførerrækken.